

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4T/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6322010224
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2022:6322010224.4

Rozhodnutie

Okresný súd Brezno samosudcom JUDr. Ondrejom Kekeňákom, PhD., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.09.2022, v trestnej veci obžalovaného L. J., takto

r o z h o d o l i :

Obžalovaný L. J., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom
U. XXX/X, L., t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, živnostník,

s a u z n á v a z a v i n n é h o

zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák.,
s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák.,

p r e t o ž e

približne od mesiaca február 2020 do 19.10 hod. dňa 16.02.2022 v L. na Ul. U. č. XXX/X, v mieste trvalého
bydliska svojej matky A. J. v rodinnom dome jej patriacom v čase, keď nebol pracovne odcestovaný v
zahraničí, na svoju matku pravidelne pod vplyvom alkoholu kričal, že ho nebude vyhadzovať z domu,
prítom jej opakovane vulgárne nadával, urážal a ponižoval ju, častokrát aj v nočných hodinách potom,
ako prišiel do jej domu pod vplyvom alkoholu,

pričom toto jeho správanie voči poškodenej A. J. sa stupňovalo v období od decembra 2021 potom,
ako obžalovaný prestal chodiť na pracovné turnusy do zahraničia, nikde nepracoval a zdržiaval sa
v mieste bydliska svojej matky a vyvrcholilo dňa 16.02.2022 približne o 19.10 hod., kedy na vyššie
uvedenej adrese po tom, ako prišiel do miesta bydliska svojej matky z krčmy opäť pod silným vplyvom
alkoholu, na svoju matku kričal, že ho musí v dome nechať bývať, vulgárne jej nadával, vyhrážal sa, že
ju zabije a keď ho A. J. pre takéto správanie odmietla pustiť dovnútra svojho domu, rozbil jej sklenenú
výplň vchodových dverí, po čom na neho zavolať polícia,

pričom A. J. v dôsledku takéhoto správania obžalovaného nemohla niekoľkokrát v noci spať, z jeho
vulgárneho a ponižujúceho správania bola dlhodobo v strese, psychicky a fyzicky vyčerpaná a takéto
jeho správanie ďalej nedokázala znášať a tolerovať,

t e d a

blízkej osobe spôsoboval fyzické a psychické utrpenie ponižovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu
a stresu, ktoré ohrozujú jej fyzické alebo psychické zdravie, a taký čin páchal po dlhší čas.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, 8 Tr. zák., § 36 písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., s použitím ust. § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného z a r a d ť u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. obžalovanému u k l a d á ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno podal pod č. 2Pv/52/22 dňa 28.06.2022 na tunajšom súde obžalobu na L. J., ktorou mu kladie za vinu spáchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

približne od mesiaca február 2020 do približne 19.10 hodiny dňa 16.02.2022 v L., ul. U. č. XXX/X, v rodinnom dome svojej matky A. J., na ňu pod vplyvom alkoholu pravidelne kričal, že ho nebude vyhadzovať z domu, pritom jej vulgárne nadával a urážal ju, často krát aj v nočných hodinách, keď prišiel domov pod vplyvom alkoholu, v dôsledku čoho nemohla niekoľkokrát ani spať, z jeho správania je dlhodobou psychicky vyčerpaná a takéto jeho správanie už ďalej nedokáže znášať a tolerovať, pričom dňa 16.02.2022, približne o 19.10 hodine na uvedenej adrese, po tom, čo domov prišiel opäť pod vplyvom alkoholu na ňu kričal, že ho musí v dome nechať bývať, vyhrážal sa, že ju zabije a keď ho odmietla pustiť dnu, rozbil sklenenú výplň vchodových dverí, po čom zavolała políciu.

Obžalovaný L. J. na hlavnom pojednávaní dňa 15.08.2022 uviedol, že zo skutku uvedeného v obžalobe je nevinný.

Ľutuje, ako sa správal k svojej matke - poškodenej A. J., keď jej pod vplyvom alkoholu mal vulgárne nadávať, nie je však pravda, že by sa tohto konania dopúšťal za celé obdobie od mesiaca február 2020 do 16.02.2022. Tohto konania sa dopúšťal len počas týždňa, ktorý predchádzal dňu 16.02.2022, kedy mal u neho nastať skrat z dôvodu opitosti. Počas tohto týždňa sa voči svojej matke správal hlúpo, arogantne, nerešpektoval pravidlá. Na mamu sa nahneval preto, že mu vykrikovala, že prepíja peniaze, že neprispieva na chod domácnosti, čo však nie je pravda, pretože mame na domácnosť prispieval približne sumou 300,- Eur mesačne a pomáhal jej, ako sa mu dalo.

Obžalovaný podľa vlastného tvrdenia požíval alkohol dosť často, 5 až 6 krát do týždňa, konkrétne počas posledných dvoch až troch mesiacov predtým, ako bol vzatý do väzby, t. j. zhruba od polovice decembra 2021, čo odôvodnil tým, že v tej dobe mal peniaze, ktoré dostal ako výplatu z práce, a tieto prepíjal. Aj počas tohto obdobia od polovice decembra 2021 do 16.02.2022, keď bol pod vplyvom alkoholu, sa nie vždy správal voči svojej matke tak, že by voči nej vystupoval arogantne; na druhej strane je pravda, že keď bol pod vplyvom alkoholu, vulgárne jej nadával, tak ako je uvedené v obžalobe, a to konkrétne slovami „skurvená piča a krava“; opravil, že týmito slovami jej vulgárne vynadal iba raz a nie opakovane. Spresnil, že takto ju nazval len predtým „ako ho zavrelí“, v ten deň, ako na neho zavolała matka políciu. Na otázku samosudcu nech konkretizuje presné výrazy, ako matke vulgárne nadával inými slovami, obžalovaný nevedel uviesť konkrétne slová, resp. slovné spojenia pričom uviedol, že jej nadával „iba s mierou“.

Počas výsluchu obžalovaný ďalej uviedol, že od smrti svojho otca 19.11.2019 býval u svojej matky nepretržite s tým, že počas tejto doby chodieval do práce v zahraničí do SRN na 3 až 4 mesačné turnusy, kde pracoval ako lesný robotník od novembra 2019 do polovice decembra 2021. Uviedol, že počas toho, ako pracoval v SRN na tieto 3 až 4 mesačné turnusy, kedy sa vracal pravidelne domov k svojej mame vždy na obdobie jedného mesiaca, bolo jeho spolužitie s mamou v poriadku. Je síce pravda, že raz za

čas sa pohádali kvôli peniazom, pretože to, čo zarobil v Nemecku aj prepil, čo mu vlastná matka vyčítala, avšak jej vyčítky si iba vypočul, nijako jej nenadával.

Na otázku samosudcu uviedol, že keď bol doma z práce v zahraničí, 4 až 5 krát do týždňa sa opil, z toho 3 krát do týždňa tak, že „nevedel o sebe“. Na druhý deň sa vyspal, bol v poriadku. Napriek takémuto stupňu opitosti si pamätá, čo sa stalo a uviedol, že keď bol takto opitý s mamou sa nehádal, ani sa jej nevyhrážal, nekričal na ňu. Jeho správanie voči matke vyvrcholilo vo februári 2022, kedy posledný týždeň predtým, ako bol vzatý do väzby, matke vulgárne vynadal slovami „ty piča sprostá a krava“, kedy jej tieto slová v priebehu daného týždňa povedal viackrát.

Obžalovaný ďalej vypovedal, že jeho nevhodné správanie na jeho matku pôsobilo veľmi zle, matka sa kvôli jeho správaniu dosť trápila a viackrát ho vyhadzovala z domu. Konkrétne ho začala vyhadzovať z domu počas januára a februára 2022, pretože vykopol na dome vchodové sklenené dvere, keďže sa nemal ako dostať dnu do domu, keď ho matka vymkla, pretože nechcela, aby prišiel domov opitý. Matka mu povedala, že sa k nej do domu nemá vracieť. Prvýkrát vykopol matke dvere v januári 2022, na presnejší dátum si nespomína, bolo to vtedy, keď prišiel domov pod vplyvom alkoholu. To, že chcel vykopnúť vchodové dvere, sa stalo ešte raz v mesiaci február 2022, vtedy prišiel tiež domov opitý, matke vynadal vyššie uvedenými vulgárnymi slovami v momente, keď kopal do vchodových dverí; vtedy jej ešte povedal to slovo, „že ju zabije“; toto však urobil iba v opitosti v dôsledku skratu, nesmierne to ľutuje.

Na otázku prokurátorky, ako si vysvetľuje, že jeho matka vypovedala, že ho viackrát aj počas roku 2021 žiadala, aby sa od nej odsťahoval, uviedol, že nie stále, keď prišiel domov pod vplyvom alkoholu, sa voči mame správal vulgárne. To, že mama chcela, aby išiel od nej bývať preč, si vysvetľuje tým, že nadmerne pil alkohol.

Na otázku obhajcu, aký je jeho aktuálny vzťah k alkoholu uviedol, že momentálne nepije, alkoholu sa už nedotkne, nedá si už ani kvapku.

Svedkyňa - poškodená A. J., matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že správanie obžalovaného keď bol triezvy, bolo normálne, keď bol pod vplyvom alkoholu, nadával jej. Najväčší problém u obžalovaného je alkohol.

Poškodená uviedla, že so svojim manželom L. J. bola rozvedená a od roku 2005 až 2006, bývali oddelenie. Ona býva na adrese L., U. X, jej manžel býval u svojej mamy U. U., S. XX. Obžalovaný býval u svojho otca približne jeden rok až do jeho smrti v novembri 2019. Keď obžalovaný v roku 2018 išiel bývať k otcovi, bolo to v podstate tak, že musel odísť k nemu bývať, nakoľko si ona neželala s ním bývať, pretože popíjal. Predtým ako obžalovaného zobrala bývať k sebe naspäť, tak sa jej stalo, že jej rozbil sklo na aute, vtedy volala aj na políciu.

V novembri XXXX, kedy zomrel jej bývalý manžel, otec obžalovaného, tak si matka jej bývalého manžela, ktorá je už staršia, neželala, aby L. ostal naďalej bývať v dome jej bývalého muža. Preto súhlasila, aby L. prišiel bývať k nej.

Obžalovaný od novembra 2019 do polovice decembra 2021 chodieval pracovať do zahraničia ako lesný robotník na nepravidelné turnusy. Keď od novembra 2019 chodieval k nej domov, prispieval jej nepravidelne na domácnosť a na stravu. Na energie tiež niekedy prispel, niekedy nie. V roku 2021 sa robil plyn, prispel jej sumou 1.000,- Eur.

Správanie obžalovaného keď býval u nej doma, podľa jej vyjadrenia „možno hodnotiť ako v poriadku“, pretože počas tohto obdobia nadmerne nepil, vypil si len príležitostne. Je pravda, že aj počas tohto obdobia sa stalo, že keď prišiel obžalovaný domov opitý a odmietla ho pustiť dovnútra domu, tak si „pokričal, pohulákal po dvore, vulgárne jej nadával, mal vulgárny slovník, najhrubšie vulgárne nadávky napr. piča, a pod“.

Obžalovaný vedel, že ona je proti alkoholu, snažila sa mu dohovárať, avšak aj napriek dohováraniam sa jeho správanie pod vplyvom alkoholu opakovalo, pričom toto jeho správanie, že „prišiel domov búchať, vulgárne jej nadával pod vplyvom alkoholu“ bolo väčšinou vo večerných hodinách, po záverečnej v krčme, kde pil alkohol s kamarátmi.

Keď ju obžalovaný v dôsledku opitosti vyprovokoval, stalo sa, že sa neovládla a vulgárne mu vynadala, fyzicky ho nikdy nenapadla. Správanie obžalovaného na ňu vplývalo zle, nemohla spávať, bola vyčerpaná, nevedela čo môže čakať, keď obžalovaný príde domov v stave opitosti; takéto stavy mávala v období od polovice decembra 2021. V predchádzajúcom období do decembra 2021, kedy obžalovaný chodieval do miesta jej bydliska na kratšie obdobia, ju nedokázal až tak vystresovať.

K obdobiu od polovice decembra 2021 do 16.02.2022 poškodená uviedla, že obžalovaný sa vrátil z M. v polovici decembra 2021, peniaze mal zarobené a začal nadmerne chodieť do krčmy, čo sa jej vôbec nepáčilo. Zhoršilo sa to po Vianociach 2021, kedy prišiel 3 až 4 krát domov z krčmy v takom stave, že nevedel o sebe, hulákal zakaždým, keď prišiel z krčmy domov. Vykrikoval, keď sa mu niečo nepáčilo, vyčítal jej, že mu nenavariť, tam to ono mu nespravila, voči čomu som sa ona samozrejme ohradila, keďže nie je jeho slúžka; v tom stave opitosti, v akom prišiel domov, bola však škoda s ním sa aj nejako rozumne rozprávať, pretože si stále šiel len to svoje. Na druhý deň, keď mu toto vyčítala, sklopil hlavu, zrejme si ani nepamätal, čo vystrájal. V tom čase bol doma aj mladší syn poškodenej R., ktorý bol doma na Vianoce 4 dni a domov sa vrátil aj na Silvestra; jemu sa správanie obžalovaného tiež nepáčilo. Správanie obžalovaného bolo následne zhruba na tej istej úrovni od polovice decembra 2021 až do polovice februára 2022, kedy bol zadržaný; stalo sa, že prišiel domov, keď ona už ležala v posteli, začal hulákať, niekedy si hovoril aj 2 - 3 hodiny to isté, napríklad „akí sú oni všetci sprostí“ a vulgárne jej nadával.

Prvýkrát v januári 2022, keď ho nechcela pustiť domov opitého, sa stalo, že obžalovaný začal búchať a kopať do vchodových dverí, až kým na nich nerozbil sklenenú výplň. Vulgárne jej pritom nadával, kričal jej, že ho vymkla a že ho z domu vyhadzovať nebude. Potom, čo sa toto stalo, ho týždeň nepustila do domu, v tom čase obžalovaný býval v kotolni; pustila ho do domu ešte v januári 2022, pretože jej povedal, že ide pracovať do zahraničia, chce sa pobaliť, čo sa však vôbec nestalo a ostal ďalej bývať v jej dome.

Druhýkrát obžalovaný rozbil sklenenú výplň na vchodových dverách 16.02.2022, keď mu deň predtým povedala, že si neželá, aby takto fungoval. Poškodená konkretizovala, že dňa 16.02.2022 prišla domov večer okolo 18.30 hod., dom bol odomknutý a vysvietený, pričom obžalovaného nebolo nikde, riady boli neumyté. Preto zamkla vchodové dvere na dome a hneď na to po krátkom čase prišiel domov obžalovaný, hulákal, aby ho pustila dovnútra, búchal po dverách, kričal, že „keď neotvorí dvere, zabije ju aj psa“, začal kopať do dverí. Poškodená nevedela uviesť, či mala strach zo správania obžalovaného, alebo z toho, že znova vyletí šiba na dverách; preto zavolała políciu, avšak kým prišli policajti, obžalovaný rozbil sklo na vchodových dverách.

Na otázku samosudcu poškodená uviedla, že obžalovaný ju pravidelne fyzicky nenapádal, no v období pred decembrom 2021 sa stalo, že ju raz fyzicky napadol tak, že ju sotil, vykrúcal jej ruky, čo oznámila aj na polícii, ktorú pred decembrom 2021 volala 2 až 3 krát, kedy raz rozbil sklo na aute, raz ju fyzicky napadol, vtedy to bolo riešené ako priestupok. V dôsledku tohto jeho správania mu aj zrušila trvalý pobyt. Keď obžalovaný chodieval domov z práce na týždeň, resp. na dva, mal aj kľúč od domu, ktorý mu dala. Z dôvodu jeho vyčítania mu kľúč vzala v januári 2022 a vo februári 2022 jej kľúč od domu zobral on. S obžalovaným v dome bývali tak, že každý mal svoju izbu, kuchyňa bola spoločná. Keď obžalovaný prišiel domov z krčmy opitý, zamkla sa do svojej izby, aby jej dal pokoj a aby mu nedala príležitosť, aby mi jej niečo zobral a potom to prepil. Mala obavy, keď prišiel domov opitý, že sa môže niečo stať, že „mu prestrihne“.

Na otázku prokurátorky, či trikrát volala políciu počas januára 2020, kedy u nej obžalovaný už býval, odpovedala kladne. Na otázku, či jej obžalovaný spôsobil aj krvné podliatiny, poškodená ukázala, že ju rukami chytil za zápästie obidvoch rúk tak silno, že jej „ostali na rukách krvné podliatiny“. Na otázku, či sa niekedy stalo, že obžalovaného žiadala, aby odišiel od nej bývať preč, uviedla, že áno, vždy keď ju „vynerváčil, keď hulákal, tak mu povedala, aby od nej odišiel, že má u nej zrušený trvalý pobyt“. Jeho odpoveď bola, že „nemá kde ísť“.

Na otázku obhajcu, aký je jej vzťah v aktuálnej dobe k obžalovanému uviedla, že obžalovaný jej z väzby 2 až 3 krát telefonoval, pýtal sa, ako sa má, také bežné veci. Hovoril, že mu je to ľúto, nespočetnekrát sa už ospravedlnil. Ona mu posielala do väzby peniaze, hoci má sama výdavky, celé jej to je ľúto. Obžalovaný

si podľa nej už uvedomil veľmi dobre ako sa správal, lebo keď jej telefonuje, plače do telefónu, je rozčítlivený; myslí si, že doterajší vplyv vo väzbe mal na neho dostatočný prevýchovný vplyv.

Z výpovede svedkyne I. I. J., susedky poškodenej A. J., bývajúcej na adrese U. XXX/X, L., na hlavnom pojednávaní vyplýva, že nikdy nebola priamou svedkyňou agresívneho správania medzi poškodenou a obžalovaným. V priebehu roku 2021 2 až 3 krát videla, ako sa obžalovaný vrátil domov v podnapitom stave a rovnako zachytila aj v priebehu leta 2021 niečo ako hádky, asi medzi poškodenou a obžalovaným.

Z výpovede svedka I. I. B., susedu poškodenej, bývajúceho na adrese U. XXX/X, L., z prípravného konania vyplýva, že nikdy nebol priamym svedkom fyzického útoku alebo hádky medzi obžalovaným a poškodenou. Svedok nevie o tom, že by mali medzi sebou problémy. Ohľadom obžalovaného uviedol, že ho párkrát videl v podnapitom stave, ale nebol agresívny.

Zo znaleckého posudku č. 28/2022 vypracovaného L.. T. B., znalcom z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatria vyplýva, že poškodená A. J. netrpí žiadnym duševným ochorením alebo poruchou a to ani v minulosti, teda v období, ktoré predchádzalo samotnému skutku. Menovaná netrpí ani chorobou alebo izolovaným psychopatologickým symptómom, ktorý by mohol vzniknúť v súvislosti s konaním obžalovaného. Nebola zistená u nej post-traumatická stresová porucha ako prípadný následok agresívneho správania obžalovaného voči nej, rovnako u nej nebol zistený sklon k zneužívaniu návykových látok, ani sklony k samo-poškodzovaniu.

Zo znaleckého posudku č. 29/2022 vypracovaného L.. T. B., znalcom z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatria vyplýva, že u obžalovaného nebolo zistené žiadne duševné ochorenie ani duševná porucha. Jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti neboli v čase činu ovplyvnené žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou, jeho ovládacie schopnosti mohli byť znížené vplyvom jednoduchej opitosti, avšak len ľahko, vo forenzne nevýznamnej miere. Obžalovaný mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, mohol svoje konanie ovládať, v súčasnej dobe chápe zmysel trestného konania. U obžalovaného sa jedná o syndróm závislosti od alkoholu v jeho II. štádiu podľa starších klasifikácií. Jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska znalec nepovažuje za nebezpečný, navrhuje mu uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

L. L., znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých v znaleckom posudku č. 14/2022 uviedla, že poškodená A. J. disponuje intelektom v pásme vyššieho priemeru až nadpriemeru. Je schopná správne a úplne vnímať sledované a prežívané udalosti, tieto si zapamätať a reprodukovať ich. Nemá sklony k fantazijnému spracovaniu skutočnosti, klamstvu, chorobnej domýšľavosti ani k výraznejšie alibistickému alebo účelovému spracovaniu situácie. V čase vyšetrenia znalkyňa u nej nezistila prítomnosť pretrvávajúceho traumatického prežívania. Situácia medzi poškodenou a obžalovaným sa postupne zhoršovala, čo poškodená riešila aj zrušením trvalého pobytu obžalovanému v jej dome. Najmä v posledných približne troch mesiacoch pred podaním trestného oznámenia prežívala jeho správanie ako hrubé a bezcitné a pociťovala ho ako príkorie.

L.. T. L., znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých v znaleckom posudku č. 15/2022 uviedla, že obžalovaný je osobnostne nezrelý, egocentrický, so sklonmi hodnotiť situácie výrazne subjektívne, v dôsledku čoho ťažšie chápe postoj a hľadisko druhých. Jeho hodnotovému systému dominujú vlastné záujmy, má potrebu infantilného nezrelého pripútania sa k niekomu, potrebu bezpečného vzťahu a bráni sa pocitom osamotenía a opustenia. Pri výrazných emočných podnetoch je u neho očakávateľné neadekvátne impulzívne správanie. Disponuje intelektovým potenciálom v pásme priemeru. Má sklony prenášať zodpovednosť na okolie a vlastnú zodpovednosť v prežitých situáciách zľahčuje.

Vzhľadom k pozícii obžalovaného je u neho očakávateľné tiež aj účelové spracovanie skutočností, prípadne klamstvo za účelom vlastnej ochrany. Má osobnostné dispozície a črty, ktoré môžu viesť k problémovému správaniu predovšetkým pod vplyvom alkoholu, kedy sú jeho zábrany uvoľnené. Svoju neistotu a pocity nedostačivosti kompenzuje navonok sebavedomím, zľahčujúcim až arogantným postojom, pričom má nekritický postoj voči užívaniu alkoholu. V rámci infantility a nezrelosti požaduje a očakáva automatickú starostlivosť od matky a jej nekritické prijímanie svojho správania, nie je schopný od nej prijať ani konštruktívnu kritiku. V situáciách, kedy je konfrontovaný vlastnými pochybeniami a zlyhaniami u neho možno očakávať problémové impulzívne správanie voči matke, a to predovšetkým

pod vplyvom alkoholu. Vzhľadom na jeho osobnostné dispozície je u neho možné problémové, hrubé a bezcitné správanie voči matke, predovšetkým pokiaľ je pod vplyvom alkoholu, ktorý uvoľňuje zábrany a oslabuje racionálnu kontrolu.

Znalkyňa L.. T. L. vo výpovedi dňa 08.06.2022 uviedla, že u poškodenej sa prejavujú pocity bezmocnosti, ohrozenia, straty bezpečia, predovšetkým za posledné obdobie troch mesiacov, odkedy bol jej syn doma. Do tohto obdobia bola schopná podniknúť určité opatrenia s cieľom zabezpečiť vo vzťahu s ním nejakú rovnováhu.

Zo zápisu z dychovej skúšky zo dňa 16.02.2022 vykonanej o 20.21 hod. vyplýva, že u obžalovaného bola zistená úroveň alkoholu v krvi vo výške 1,46 mg/liter, čo predstavuje približne 3 promile - teda ťažký stupeň opitosti alkoholom.

Z nahrávky zachytenej prostredníctvom mobilného telefónu REDMI dobrovoľne vydané poškodenu A. J. dňa 18.02.2022 vyplýva, že poškodená obžalovanému v reakcii na jeho opitosť v podstate uviedla, že v jej dome skončil a bývať sa do neho vráti až po jej smrti. Obžalovaný v reakcii na to spustil rozsiahlu spfšku navzájom na seba nenadväzujúcich hrubých vulgarizmov adresovaných poškodenej, ako aj voči iným neznámym osobám a naznačil snahu pobiť sa s poškodenu.

Z listu vlastníctva č. XXX, pre kat. územie L. vyplýva, že výlučnou vlastníčkou rodinného domu súp. č. XXX je poškodená A. J..

Zo správy o povesti vypracovanej Obcou L. vyplýva, že na obecný úrad nebola na obžalovaného doručená žiadna sťažnosť zo strany matka alebo susedov, nebol riešený s ním žiadny priestupok.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaný sa v období od 22.08.2017 až do 17.06.2020 dopustil celkovo siedmich priestupkov, za ktoré mu boli uložené pokuty vo výške od 15,- až do 30,- Eur. Štyri z vyššie uvedených priestupkov smerovali voči poškodenej A. J..

Dňa 29.07.2018 sa obžalovaný dopustil priestupku proti majetku v zmysle § 50 ods. 1 zákona NR SR č. 372/1990 Zb., kedy poškodil zadné sklo na motorovom vozidle poškodenej a odcudzil jej bicykel.

Dňa 23.01.2020 sa obžalovaný dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb., kedy po príchode do rodinného domu na adrese U. XXX/X, L. napadol poškodenú tak, že jej začal vykrúcať ruky a spôsobil jej tak krvné podliatiny.

Dňa 26.01.2020 sa obžalovaný dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb., kedy v rodinnom dome na adrese U. XXX/X, L. napadol poškodenú tak, že ju hodil na posteľ, kde jej začal vykrúcať ruky a spôsobil jej tak krvné podliatiny.

Dňa 28.01.2020 sa obžalovaný dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb., kedy v rodinnom dome na adrese U. XXX/X, L. nadával poškodenej a v rodinnom dome rozhadzoval veci.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že doposiaľ bol odsúdený celkovo dvakrát za úmyselné trestné činy (ohrozovanie pod vplyvom návykovej látky), pričom v prípade odsúdenia trestným rozkazom v konaní vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. OT25/2014 sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. V prípade odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Brezno č.k. OT/1/2019-41 zo dňa 06.01.2019, právoplatného dňa 06.01.2019, sa síce v skúšobnej dobe podmieneného odloženia výkonu trestu odňatia slobody osvedčil, avšak trest zákazu činnosti vo výmere 6 rokov, ktorý mu bol v tomto konaní uložený, do dnešného dňa nevykonával.

Obžalovaný L. J. spáchanie trestného činu, ktorý mu je podanou obžalobou kladený za vinu popiera, pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že zo stíhaného skutku sa cíti nevinný. Priznáva len to, že voči svojej matke sa neprístojne správal pod vplyvom alkoholu potom, ako sa zo zahraničia vrátil domov do miesta jej bydliska, konkrétne od obdobia v polovici decembra 2021 do svojho zadržania vo februári 2022. K tomuto obdobiu uviedol, že v nadmernej miere požíval alkohol, v dôsledku čoho medzi ním a jeho matkou vznikali nezhody, ktoré často riešil tak, že s matkou sa hádal, vulgárne jej nadával, avšak

nebolo to na dennom poriadku tak, ako je uvedené v obžalobe. Na svoje správanie si presne pamätá napriek tomu, že bol mnohokrát pod silným vplyvom alkoholu. Vulgárne nadávky voči matke slovami, ktoré na hlavnom pojednávaní na výzvu sudcu konkretizoval, priznal len v období vo februári 2022, konkrétne posledný týždeň predtým ako bol vzatý do väzby. Inak svoje spolužitie s matkou hodnotí vcelku dobre, hoci priznáva drobné nezhody vyplývajúce z bežného spolužitia medzi rodičom a dieťaťom.

Svedkyňa poškodená na hlavnom pojednávaní označila ako hlavný problém správania sa obžalovaného voči svojej osobe nadmerné požívanie alkoholu. Priznala, že je pravda, že obžalovaného opakovane vyzývala, aby opustil miesto jej bydliska z dôvodu, že pod vplyvom alkoholu sa k jej osobe správal neprístojne, hulákal, vyčítal jej rôzne nepravdivé veci, vulgárne jej nadával. Napriek incidentom, ku ktorým došlo medzi ňou a obžalovaným, v rámci ktorých sa voči jeho slovným útokom tiež slovne bránila, uviedla, že obžalovaného nechala naďalej bývať v mieste svojho bydliska, pretože ako matka si bola vedomá, že po smrti svojho otca obžalovaný nemá kam ísť bývať. Opísala, že jeho správanie voči svojej osobe vnímala najkritickejšie v období, kedy sa vrátil zo zahraničia na Slovensko, t. j. od polovice decembra 2021 do februára 2022, kedy bol dňa 16.02.2022 zadržaný a následne vzatý do väzby. Aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní pripustila, že správanie obžalovaného na jej osobu nevplývalo dobre, často nevedela spať, mala o seba strach, pretože nevedela čo môže od obžalovaného očakávať, keď pravidelne prichádzal domov večer, resp. v noci pod silným vplyvom alkoholu. K obdobiu pred decembrom 2021 na hlavnom pojednávaní uviedla, že správanie obžalovaného bolo v celku v pohode, aj keď medzi nimi vznikali rôzne drobné nezhody, v tomto období nemala z obžalovaného strach. Z výsluchu svedkov I. I. J., I. I. B. nevyplývajú skutočnosti, ktoré by svedčili v prospech dôvodnosti podanej obžaloby; obidvaja svedkovia v podstate uviedli, že boli svedkami toho, že obžalovaného viackrát stretli pod vplyvom alkoholu, nie však natoľko opitého, aby nevedel, čo robí, pričom jeho správanie aj v podnapitom stave hodnotili ako veselé, nekonfliktné, nie agresívne.

Podľa názoru samosudcu sú v danom prípade dôležité znalecké posudky, ako aj trestné oznámenie, ktoré podala poškodená A. J. na OR PZ v Brezne dňa 16.02.2022. Z podaného trestného oznámenia totiž, okrem iného, vyplýva, že poškodená v ňom jasne deklarovala, že približne od konca januára 2020 až do 16.02.2022 sa v dôsledku správania obžalovaného voči svojej osobe psychicky trápila, pretože obžalovaný sa k nej začal správať agresívne, jeho správanie sa ako keby stupňovalo, prišlo jej, akoby obžalovaný bol na ňu alergický. Vyslovene uviedla, že obžalovaného sa bojí, že by jej ublížil, pretože jej opäť 16.02.2022 pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával, vyhrážal sa jej zabitím v prípade, že ho nepustí do domu. Svedkyňa jasne uviedla, že vyhrážanie zabitím sa udialo len dňa 16.02.2022, čo v podstate potvrdzuje aj obžalovaný pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, kedy uviedol, že vo februári 2022, keď prišiel domov opitý, matke vynadal vulgárnymi slovami v momente, keď kopal do vchodových dverí a vtedy jej povedal „že ju zabije“. Obžalovaný na ospravedlnenie svojho vyjadrenia uviedol, že tak urobil iba v opitosti v dôsledku skratu, nesmierne to ľutuje.

Z podaného trestného oznámenia ďalej vyplýva, že poškodená je na konci so silami, pred obžalovaným si zamkla svoj dom. Takýmto spôsobom žiť s obžalovaným ďalej nevládze a napriek tomu, že ho z domu opakovane vyhodila, obžalovaný nemal kam ísť, opakovane sa pod vplyvom alkoholu vracal do miesta jej bydliska, opakovane jej opitý nadával, vulgárne na ňu hrešil a vystrájal, mala z neho strach.

Svedkyňa na hlavnom pojednávaní potvrdila skutočnosti vyplývajúce z trestného oznámenia v tom smere, že obžalovaný v priebehu roka 2022 opakovane v snahe dostať sa do miesta jej bydliska, rozbil fyzickou silou vchodové dvere na jej dome, pričom samosudca poukazuje, že túto skutočnosť priznal na hlavnom pojednávaní aj obžalovaný L. J..

Svedkyňa ďalej v trestnom oznámení vyslovene uviedla, že takto ďalej žiť nevládze, obžalovaný jej robí zo života „peklo“, stále sa jej vyhráža, že ak ho nepustí domov a nenechá ho u seba bývať, zabije ju. Potvrdila, že obžalovaný štyri roky permanentne pije alkohol; odkedy býva v mieste jej bydliska, prežíva v čase jeho prítomnosti pod vplyvom alkoholu doslova hrôzu. Bývať vo svojom dome mu vždy umožnila iba zo strachu, pretože na ňu vyvíjal nátlak, vyhrážal sa jej, že ak ho nepustí k sebe domov, nenechá ho u seba bývať, tak ju zabije. Doslova ju psychicky vydiera už niekoľko rokov, je z toho taká vyčerpaná, že nespáva, nevládze v práci, je jednoducho s „nervami na dne“.

Poprela, že by na ňu obžalovaný fyzicky zaútočil, okrem prípadu, že ju raz chytil za zápästia, pričom túto skutočnosť potvrdila aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní. Rovnako na hlavnom pojednávaní

zopakovala skutočnosti uvedené v trestnom oznámení, že obžalovaný najmä posledné tri mesiace t. j. od polovice decembra 2021 neustále a v nadmernej miere požíva alkoholické nápoje, každý jeden deň je opitý, keď doobedu vytriezvie, znova ide do krčmy, kde sa s kamarátmi opäť opije, večer sa vráti domov, totálne ju ignoruje, vyhráža sa jej a správa sa voči nej neprístojne a vulgárne. Trestné oznámenie podala z dôvodu, že má už dosť zastrašovania, bojí sa, že obžalovaný jej ublíži alebo že ublíži sebe, viac sa vydierať nenechá. Nátlak a psychické vydieranie zo strany obžalovaného voči jej osobe je doslova nekonečné.

Z vykonaného dokazovania teda vyplýva, že poškodená pri výsluchu na hlavnom pojednávaní v podstatných okolnostiach zotrvala na skutočnostiach, ktoré uviedla v trestnom oznámení. Za obdobie od februára 2020 do polovice decembra 2021 na rozdiel od skutočností, ktoré uvádzala v trestnom oznámení, správanie obžalovaného zľahčila a označila ako nie neprístojne a nevhodné do tej miery, že by pod jeho vplyvom cítila zo strany obžalovaného psychický nátlak, zastrašovanie, resp. vydieranie voči svojej osobe.

V tomto smere samosudca poukazuje na skutočnosti vyplývajúce zo znaleckého dokazovania, a to konkrétne zo znaleckého posudku znalkyne L. T. L., č. 14/2022, v ktorom znalkyňa o. i. uviedla, že poškodená je schopná správne a úplne vnímať sledované a prežívané udalosti, tieto si zapamätať a reprodukovat' ich. Konštatovala, že u poškodenej nezistila sklony k fantazijnému spracovaniu skutočností, klamstvu ani chorobnej domýšľavosti, rovnako ani k výraznejšie alibistickému alebo účelovému spracovaniu situácie. Nezistila u nej ani sklony k seba poškodzovaniu. Znalkyňa ďalej konštatovala, že konflikty medzi obžalovaným a poškodenou majú dlhotrvajúci charakter vzhľadom na to, že obžalovaný časť roka pracuje v zahraničí a na Slovensku sa zdržiava skôr krátkodobo, došlo vždy k čiastočnému ukludneniu medzi ním a poškodenou.

Uvedené korešponduje aj s výpoveďou poškodenej na hlavnom pojednávaní, kedy uviedla, že obžalovaný v podstate od februára 2020 do polovice decembra 2021 chodieval na pravidelné turnusy do zahraničia, čo na ňu vplývalo tým spôsobom, že od obžalovaného mala v podstate pokoj v tom smere, že kým bol v zahraničí, mala doma pokoj a klud. Rovnako znalkyňa konštatovala, že poškodená popísala stupňovanie problémov a vyhrotenie situácie predovšetkým počas posledného pobytu obžalovaného doma na Slovensku, teda počas obdobia približne december 2021 až február 2022, kedy vyhrotenie konfliktov v dôsledku neprístojného správania obžalovaného viedlo k narušeniu jej životného štýlu, ako aj celkovej spokojnosti. V dôsledku jeho správania sa poškodená cítila ponížovaná a dehonestovaná, rozvíjal sa u nej predovšetkým prirodzený hnev, ale tiež celkový psychický diskomfort.

Znalkyňa konštatovala a potvrdila výpoveď poškodenej v tom smere, že táto podala trestné oznámenie najmä v dôsledku vyhrotenej situácie najmä v posledných týždňoch, ktorá vznikla medzi obžalovaným a poškodenou, ktorú sama poškodená vyhodnotila ako vyhrotenu a neúnosnú, kedy sa cítila priamo fyzicky ohrozená a obžalovaného vnímala ako nebezpečného a nepredvídateľného. Znalkyňa pri psychologickom vyšetrení u poškodenej nezistila prítomnosť pretrvávajúceho traumatického prežívania, psychický diskomfort následkom vyšetovaných udalostí odznieval a mal prechodný charakter, jej ďalší psychický vývoj tým pravdepodobne nebude výraznejšie ovplyvnený.

K obdobiu od polovice decembra 2021 do 16.02.2022 sa znalkyňa vyjadrila, že poškodená situáciu v dôsledku konfliktov medzi obžalovaným a ňou vnímala ako výrazne zaťažujúcu, neúnosnú v dôsledku správania sa obžalovaného, v tomto období správanie obžalovaného prežívala ako hrubé a bezcitné, pociťovala ho ako príkorie.

Ďalej samosudca pri hodnotení dôkazov považuje za potrebné poukázať aj na závery znaleckého posudku č. XX/XXXX L. T. L. zo dňa 18.05.2022, ktorá v rámci psychologického vyšetrenia obžalovaného L. J., okrem iného, uviedla, že obžalovaný má sklon prenášať zodpovednosť na okolie, vlastnú zodpovednosť v prežitých situáciách zľahčuje, čo ho môže viesť k alibistickému spracovaniu skutočností. Je od neho možné očakávať účelové a alibistické spracovanie skutočností, prípadne klamstvo za účelom vlastnej ochrany. Znalkyňa u obžalovaného zistila psychologickým vyšetrením osobnostné dispozície a črty, ktoré môžu viesť k problémovému správaniu, a to predovšetkým pod vplyvom alkoholu, kedy sú jeho zábrany uvoľnené. Zistila u neho tendenciu kompenzovať svoju neistotu a pocity nedostačivosti navonok smerovaným sebavedomím, zľahčujúcim až arogantným postojom. Konštatovala jeho nekritickosť voči užívaniu alkoholu. Ďalej uviedla, že v rámci infantility a nezrelosti

očakáva a požaduje od matky automatickú starostlivosť a jej nekritické prijímanie svojho správania, nie je vôbec schopný od nej prijať ani konštruktívnu kritiku. Svoju vnútornú neistotu nahrádza navonok demonštrovanou povýšenosťou a zľahčovaním až aroganciou, preto v situáciách, keď je konfrontovaný s vlastnými pochybeniami a zlyhaniami je u neho očakávateľné problémové a impulzívne správanie voči matke, najmä pod vplyvom alkoholu, ktorý ma na jeho osobu uvoľňujúci vplyv na zábrany a môže viesť k ventilácii emočného napätia a nespokojnosti, či problémovému správaniu voči okoliu. Znalkyňa vyslovene uviedla, že vzhľadom na osobnostné dispozície obžalovaného je u neho možné problémové, hrubé a bezcitné správanie voči matke najmä vtedy, keď je pod vplyvom alkoholu, ktorý uvoľňuje zábrany a oslabuje jeho racionálnu kontrolu.

Zároveň samosudca v rámci vykonaného dokazovania poukazuje na prepis zvukového záznamu z pripojeného DVD nosiča (čl. 186), ktorý bol prečítaný na hlavnom pojednávaní tak, ako je uvedené na čl. 187. Uvedený záznam pochádza z mobilného telefónu poškodenej zn. D., z ktorého boli extrahované a nahraté na DVD nosič dve nahrávky, ktoré urobila poškodená a zvukovo na ňom zachytila správanie obžalovaného pod vplyvom alkoholu. Skutočnosti vyplývajúce z prepisu tohto záznamu uvedené na čl. 187 jednoznačne podľa názoru súdu poukazujú na agresívne, vulgárne a neprístojné správanie obžalovaného voči poškodenej A. J., ktoré samo o sebe svedčí o celkovom správaní obžalovaného, jeho postoji k matke, pričom v kontexte podaného trestného oznámenia dňa 16.02.2022 v plnom rozsahu korešponduje aj so závermi znaleckého dokazovania vykonaného znalkyňou L.. T. L..

Zároveň samosudca poukazuje aj na celkové správanie obžalovaného voči matke v tom smere, že z Výpisu z ústrednej evidencie priestupkov (čl. 200-201) vyplýva, že obžalovaný sa dopustil priestupkov podľa § 49 ods. 1 písm. e) Zák. o priestupkoch voči svojej matke A. J. v dňoch 23.01., 26.01. a 28.01.2020, pričom už v tejto dobe sa voči svojej matke správal tak, ako je uvedené pri skutkových vetách jednotlivých priestupkov, za ktoré bol opakovane postihnutý pokutami vo výške od 15,- do 30,- €. Samosudca zdôrazňuje, že týchto priestupkov sa dopustil voči svojej matke v priebehu mesiaca január 2020 opakovane, pričom v skutkovej vete rozsudku je uznaný vinným za konanie, ktoré napĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák., ktorého sa dopúšťal až od februára 2020 do približne 19.10 hod. dňa 16.02.2022. V žiadnom prípade sa teda nemôže ísť o to, že obžalovaný je postihovaný opakovane v trestnom konaní za skutky, za ktoré bol už predtým právoplatne postihnutý v priestupkovom konaní (ne bis in idem).

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností v ich súhrne, zdôrazňujúc skutočnosti vyplývajúce z trestného oznámenia poškodenej, prihliadajúc na objektívne závery a zistenia znalcov, samosudca na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, hodnotiac jednotlivé dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, dospel k záveru, že konanie obžalovaného uvedené v skutkovej vete výroku rozsudku, napĺňa všetky znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák. Je pravda, že v období od februára 2020 do približne polovice decembra 2021 obžalovaný pravidelne chodieval na niekoľko týždňové turnusy do zahraničia, neboli to však turnusy niekoľkomesačné tak, ako na hlavnom pojednávaní vypovedal obžalovaný, boli to iba turnusy v rozmedzí max. niekoľkých týždňov, po ktorých sa pravidelne vždy vracal do miesta bydliska poškodenej, kde pod vplyvom alkoholu sa voči poškodenej správal tak, ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku. Poškodená, ktorá vedela, že obžalovaný pôjde po pár dňoch, resp. niekoľkých týždňoch opäť za prácou do zahraničia, toto jeho správanie doslova vytrpela vediac, že keďže obžalovaný pôjde onedlho opäť pracovať do zahraničia, bude mať od neho pokoj. Situácia sa však zmenila od polovice decembra 2021, kedy obžalovaný prišiel domov do miesta jej bydliska na dlhšie obdobie, začal vo zvýšenej miere a opakovane požívať alkohol, v dôsledku čoho sa situácia stala pre poškodenú neúnosná, vyhrotená, až na hranici fyzických konfliktov, keď obžalovaný poškodenej v priebehu mesiaca február 2022 opakovane poškodil vchodové dvere na jej dome v snahe dostať sa pod vplyvom alkoholu do jej domu, kde poškodená musela jeho prítomnosť znášať. Toto ako jeho matka odôvodnila tým, že obžalovaný jednoducho nemal kam ísť bývať. V tomto smere došlo aj k úprave skutkovej vety obžaloby tak, ako je uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku, čo však nič nemení na tom, že súd správanie obžalovaného za celé obdobie, teda od februára 2020 až do 19.10 hod. dňa 16.02.2022 po právnej stránke kvalifikoval zhodne ako obžaloba, teda ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. Samosudca dodáva, že je jednoznačne preukázané, že správanie obžalovaného malo najmä od polovice decembra 2021 do 16.02.2022 voči poškodenej

graduujúci charakter pokiaľ ide o jeho agresivitu, vulgárnosť a vôbec celkovú neprístojnú. Znaleckým dokazovaním je preukázané, že poškodená jeho správanie znášala veľmi ťažko, mala z neho strach, žila v strese, nemohla pokojne spať, pričom bola zamestnaná, v práci sa nemohla sústrediť. Znalčka vyslovene konštatovala, že za obdobie od decembra 2021 do februára 2022 správanie obžalovaného voči svojej osobe znášala poškodená ako príkorie. Snahu obžalovaného v tom smere, že svoje správanie zľahčuje a bagatelizuje - pokiaľ ide o obdobie od februára 2020 do polovice decembra 2021 - hodnotí samosudca ako snahu vyvinúť sa z trestnej zodpovednosti, pričom znaky skutkovej podstaty stíhaného zločinu a ich naplnenie je preukázané aj v tomto období jednak podaným trestným oznámením a z neho vyplývajúcimi skutočnosťami, ako aj vykonaným znaleckým dokazovaním. Preto sa súd stotožnil s podanou obžalobou pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu stíhaného protiprávneho konania, pričom skutkovú vetu obžaloby upravil tak, ako je uvedená vo výroku rozsudku a tak, ako zodpovedá vykonanému dokazovaniu; súčasne súd zdôrazňuje, že je zachovaná totožnosť stíhaného skutku. Podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie

a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje bezpečnosť,

potrestá sa odňatím slobody na 3 roky až 8 rokov.

Podľa § 208 ods. 3 písm. d) Tr. zák., odňatím slobody na 7 rokov až 15 rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v ods. 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. a) Tr. zák., závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtienia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, 156 a 157,

b) po dlhší čas.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd konanie obžalovaného L. J. kvalifikoval rovnako ako obžaloba, a síce ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaný konaním uvedeným v skutkovej vete tohto rozsudku svojej matke, teda blízkej osobe, spôsoboval fyzické a psychické utrpenie ponižovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu, ktoré ohrozujú fyzické alebo psychické zdravie jeho matky, pričom taký čin páchal po dlhší čas.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúcu a priťažujúcu okolnosť, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný konal v tzv priamom úmysle (§ 15 písm. a) Tr. zák.), pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem spoločnosti na ochrane blízkych osôb, svojej matky. V danom prípade sa jedná o ochranu pred domácim násilím. Pod pojmom fyzické alebo psychické utrpenie sa rozumie takým stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas. Týranie je zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, s blízkou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako príkorie. V danom prípade je súd toho názoru, že všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty vyššie uvedeného zločinu sú naplnené. Taktiež je naplnený osobitný kvalifikačný pojem, kedy správanie obžalovaného voči poškodenej trvalo po dlhší čas.

Pohnútkou konania obžalovaného bola skutočnosť, že pod vplyvom alkoholu si od matky neprimeraným spôsobom doslova vynucoval pozornosť a starostlivosť, domáhal sa, aby mu poskytovala bývanie, starala sa o neho, zatiaľ čo on sa flákal po dediny, pravidelne utrúcal zarobené peniaze na alkohol v krčmách a u kamarátov, pričom to, že stíhaného konania sa dopúšťal v stave opitosti, ho žiadnym spôsobom neospravedlňuje.

V správaní obžalovaného súd vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť v tom smere, že obžalovaný spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní (§ 36 písm. n) Tr. zák.); naa druhej strane vzhliadol u neho nesporne aj jednu priťažujúcu okolnosť v tom smere, že obžalovaný bol v minulosti súdom trestaný (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je teda v zmysle § 38 ods. 2, 8 Tr. zák. u obžalovaného vyrovnaný, nedochádza k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby a ani k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom.

Trestný zákon v ustanovení § 208 ods. 3 Tr. zák. hrozí za spáchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby trestom odňatia slobody vo výmere 7 až 15 rokov. V dôsledku rovnováhy priťažujúcej a poľahčujúcej okolnosti sa obžalovanému Marekovi Adamekovi táto trestná sadzba nemení, teda v danom prípade je dolná hranica trestu odňatia slobody 7 rokov.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výkon k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti pokračuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák., pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako 2 roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň 5 rokov.

Na tomto mieste považuje samosudca za potrebné uviesť, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu tzv. sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť totiž súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatela, pomery páchatela (majetkové, rodinné, osobné, v neposlednom rade aj sociálne), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak vedie súd k požiadavke prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, bráni len čisto mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste a jeho ukladaní.

Ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. pre jeho aplikovateľnosť v konkrétnom prípade nevyžaduje priznanie páchatela k spáchaniu trestného činu, ani jeho postoj k prejednávanej veci. Súd musí zohľadniť okolnosti prípadu alebo pomery páchatela. V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Vzhľadom na charakter stíhaného skutku, jeho závažnosť, ako aj rozsah, následky, ktoré toto zanechalo na celkovej kvalite života poškodenej A. J., s prihliadnutím na skutočnosť, že k páchaniu tohto skutku dochádzalo aj počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, kedy obžalovaný má v registri trestov vedený ako druhý záznam odsúdenie Okresným súdom Brezno - trestným rozkazom, sp. zn. OT/1/2019 zo 06.01.2019 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za ktorý mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou na 2 roky, ktorá uplynula 7.1.2021, a teda je nesporné, že stíhanej trestnej činnosti, za ktorú je teraz postavený pred súd sa dopúšťal aj počas plynutia skúšobnej doby tohto podmieneného odsúdenia (na čom nič nemení skutočnosť, že uznesením č. k. OT/1/2019-85 z 24.03.2021 súd rozhodol, že v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia sa osvedčil), súd pristúpil v danom prípade k uloženiu nepodmieneného trestu odňatia slobody. Na druhej strane súd s hodnotením osoby obžalovaného, jeho čiastočne prejavenej ľútosťou, ako aj v podstate odpustenia zo strany matky, ktorá opakovane na hlavnom pojednávaní uviedla, že väzobné stíhanie obžalovaného podľa jej názoru postačí na celkovú prevýchovu obžalovaného, ktorý si podľa jej názoru vzal z doterajšieho výkonu väzby dostatočné ponaučenie, pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody prostredníctvom aplikácie ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák., keď podľa názoru samosudcu by trest odňatia slobody uložený čo i len na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov bol pre obžalovaného neprimerane prísny. Uvedené súd učinil v rámci tzv. sudcovskej individualizácie trestu, ktorá umožňuje vzhľadom na okolnosti stíhanej trestnej

činnosti, ako aj s prihliadnutím na osobu obžalovaného a jeho celkové pomery, pristúpiť k uloženiu trestu odňatia slobody aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom. Podľa názoru samosudcu sú v danom prípade splnené podmienky na aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák., čo je preukázané aj tým, že obžalovaný sa konania právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktoré by malo za následok, že poškodená jeho správanie voči svojej osobe pocítovala ako príkorie, dopúšťal v období od polovice decembra 2021 do 16.02.2022, pričom za predchádzajúce obdobie od februára 2020 do polovice decembra 2021 poškodená v dôsledku toho, že obžalovaný chodieval pracovať do zahraničia na pravidelné turnusy, jeho správanie voči svojej osobe nepocítovala tak, že by to bolo možné z hľadiska odborného psychologického posúdenia kvalifikovať ako príkorie. Súd zohľadnil aj skutočnosť, že poškodená v podstate obžalovanému odpustila, obžalovaný je jej syn, poškodená ako matka ťažko prežíva, že obžalovaný je vo výkone väzby. Podľa názoru súdu trest odňatia slobody vo výmere dva roky, ktorý obžalovanému uložil za použitia § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák., zodpovedá zákonným požiadavkám pre ukládanie trestov, obsahuje v potrebnej miere prvky individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, ktorý ustanovuje Trestný zákon v § 208 ods. 3 Tr. zák. ako dolnú hranicu, by bol podľa názoru súdu pre obžalovaného neprimerane prísny, čo platí rovnako aj o výmere vyššej. Preto súd obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere dva roky, na výkon ktorého ho zaradil v súlade s ust. § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň súd obžalovanému v zmysle záverov znaleckého dokazovania v súlade s § 73 ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, potreba ktorého jednoznačne vyplynula zo záverov vykonaného znaleckého dokazovania znalca L.. B. (znalecký posudok č. 29/2022).

Záverom samosudca konštatuje, že poškodená si nárok na náhradu škody neuplatnila, preto nebolo potrebné o tomto ani rozhodnúť.

Proti rozsudku podal po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného čo do výšky uloženého trestu. Odvolanie proti rozsudku podal aj obžalovaný, a to proti výroku o vine a treste.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.